Buzenius Petrus
Miscovia Constantia

Tricesii (Andreae): Epithalamium — D. Petri Buzenii — et pudicissimae puellae Constantiae Szigmundi Miscovii — filiae

Crac. in off. Lazari. 1580.

EPITHALAMIUM NOBILISSIMI PATRICII POLONI D. PETRI BUZENII BREZInen. atq; Dopczycen. Praefecti, & pudicissimae puellae CONSTANTIAE SIGISMUNDI MISCOVII Oświećimen. & Zatorien. olim Praesidis filiae.

PER ANDREAM TRICESIUM
EQUIT: POLO: SECR: REG.

CRACOVIAE
In Officina Lazari, Anno Domini
M. D. LXXX.

EPITHALAMIVM NOBILISSIMI PATRICII POLONI D. PETRI BVZENII BREZINEN. ATQVE DOPCZYCEN. PRÆfecti, & pudicissimę Puellę Constantię, Sigismundi Miscovij Osvecimeñ. & Zatorieñ. olim Præsidis, filiæ.

ET Iuno, & Venus, atq; fabulosa
Illa numina, præsidere finxit
Quæ tædis genialibus vetustas
Veri expers, procul hinc, procul facessant:
Sed potens DEVS, *& potens salutis*
Autor CHRISTVS IESVS, *omniumq́;*
Dextra munifica dator bonorum,
His præsit thalamis, suumq́; clemens
Omni ex parte perornet institutum.
Quicquid auspice fit DEO, *secundos*
Progressus habet, exitusq́; lætos,
Hoc vt auspice filio æuiterno
Summi connubium coit parentis,
Hinc prosperrima quæq; subsequentur.

Ergò vota DEO *precesq́; fundas,*
En penultima Iunij sereno
Fortunata dies reluxit orbe,
Sacro fœdere qua pudica virgo
BVZENI *tibi non minùs pudico*
Iungetur: cupidè tenella virgo
A te est excipienda, honoribusq́;
Consuetis: socia hæc erit laborum,
Et dulci recreans amore pectus,
Inde æstus abiget malasq́; curas:
Æqua dum violis rosisq́; vernis
Ætas floret vtriq́;, honesto amori
Indulgete, iocisq́;, lusibusq́;,
Molles deliciæ vt thori iugalis
Poscunt, millia multa basiorum
Non desint: tetricæ seueritati
Olim tempus erit senili in æuo,
Prole multiplici priùs parata.
Nimirùm quoties genus vetustæ
Cerno nobilitatis vtriusq́;,
Ætatemq́; parem, paremq́; formæ
Nitorem egregiæ, elegantiamq́;,
Et quod præcipuum puto, parentûm
Sanctam & sollicitam educationem,

Te Con-

Te CONSTANTIA, teq́; PETRE, casti
Æterniq́; adamantinis amoris
Quòd concordia vinculis ligabit.
Quæ solatia? quæ Deo dicatum
Pertentare putem senis parentis
Pectus gaudia? cùm videbit ille,
Charus filiolus domum paternam
Pulchra posteritate quòd beabit,
Et plures baculos suæ senectæ
Cernet crescere prosperante CHRISTO.
At mater veneranda, fæminarum
Huius gloria sæculi, viriq́;
Virtutum æmula, qui sub orbe nostro
Candidissimus optimusq́; floret,
Quis posset breuibus referre verbis?
Quanta lætitia per omne tempus
Cor charum exhilarabit? vt nepotes
Cernet in gremio suo reponi,
Blandiriq́; auiæ, atq́; lusitantes
Cursare ante pedes euntis: ô quas
Tunc grates referet DEO, nurumq́;
Quàm tenerrimo amore prosequetur
Matri persimilem? vtriusq́; sexus
Grata pignora quæ dedit marito,

Quem felicem aliquis vocare poßit,
Id solùm inuida fata ni negaſſent
Has vt cernere poßet ille tædas.
Germani inde vices obire fratris
Suſcepit, pietas vt alma poſcit,
Præſul Cracouiæ vndecunq; terræ
Ornatißimus, & ſacri ſenatus
Regalis coryphæus, vt peramplas
Ob dotes animi, entheamq; mentem,
Sic ob lumina magna rariorum
Virtutum, quibus aurei coruſcat
Inſtar ſyderis orbe in vniuerſo.
Hic poſtquàm omnia facta iam fuiſſent,
Coniunx ſpondet vterq; quæ vocato
Teſte atq; auſpice PATRIS atq; NATI
Sacro numine SPIRITVSq; SANCTI,
Exquiſito epulas (receptus vt mos
Eſt noſtræ regionis) apparatu
Inſtruxit, Sybariticoq; luxu.
Pleni Pannonici liquore Bacchi
Siccantur Cyathi, omnibusq; menſis
Præſtant officium ſuum ſtrependo
Vocibus iuuenes ſenesq; lætis.
At parte ex alia melodiarum

Dulces

Dulces harmonias modosq; cantant
Argutè genus omne Musicorum,
Instrumentaq; Musica orbe nostro
Quotquot sunt, hominum elegantiorum
Vsus quæ probat, audiuntur illic.
Inflantur quoq; tibiæ, tubæq;,
Et ductant nitidæ choros puellæ
Adiuncta iuuenum pari caterua.
Quin spectacula equestrium iuuentus
Ludorum exhibuit, sed apparata
Splendore eximio, nouisq; prorsùs
Rerum imaginibus, nec ante visis.
Nil deterrita sumptibus, sit ista
Omnibus numeris vt absoluta
Quouis iudice pompa nuptialis.
Nec sequente die minus paratum est
Omnis lauticiæ atq; ferculorum:
Prædulcisq; meri, omnia administrat
Quæ sponsi Pater, vt nihil deesset
Horum, hesterna dedit fruenda cunctis
Quæ lux hospitibus satis superq;.
Nam solenniter est venusta sponsa
Tunc adducta palatium in mariti,
Aulæisq; tapetibusq; pictis

 Orna-

Ornatum vndiq;, quò fruatur eius
Ille amplexibus atq; amore dulci
Hîc ingens teneræ chorus iuuentæ,
Alta hæc voce, alacri datóq; plausu,
Ad clausas thalami fores canebat.
Eia viuite coniuges beati,
Ludite, oscula figite, atq́; amate
Æui huius fragilis per omne tempus,
Quàm longißima tempora in senectæ.
Viuat ad Pylij senis maritus
Ætatem, diuturnitate vitæ
Vincat Deiphoben marita & ipsam,
Amboburq; grauis senecta non sit.
Dic tandem mea Musa, nuptiarum
Qui viri eximij adfuêre honori
Tunc, ex ordine Regij Senatus.
Primum DEMBINIVS *locũ inter omnes*
CASTELLANVS *habet Cracouiensis*
Longæuam venerandus ob senectam,
Qui iusti est nimium tenax & æqui,
Exemploq́; suo trahit iuuentam,
Virtute atq; fide perornet vt se
Antiqua: mereatur hinc supremo
A Republica vt euehi coliq;,

Quo

Quo euectus nitet ille nunc, honore.
Tu ponendus ades loco secundo
SBOROVI, columen decusq; grande
Regni Sarmatici, inclyto potentis
Qui suffragia Regis in Senatu
Prudens consilio, & disertus ore
Fers cum magna hominum approbatione.
PALATINVS in hac CRACI vrbe cùm sis
Præsesq; in Regione temperata,
Rerumq; vtilium omnium feraci.
Hic SAFRANECIVM requirit ordo,
Quem virtus generosa, quodq; rarum est
Nunc, inuictum animiq; corporisq;
Heróas veteres reponit inter
Robur: cui tamen ingenî venusti
Natura inseruit benignitatem,
Nil vt Marte ferociùs seuero,
Sic humaniùs hoc nihil videbis,
Et qui dexteriùs negociorum
Possit munia obire publicorum
Hic SANDOMIRII soli incolarum.
CASTELLANVS, obit suum fideli
Cura munus, et inde promeretur
Summum, vt cernimus, omnium fauorem

 Illum

Illum ſubſequitur virens iuuenta
FIRLEIVS, ſolidæ eruditioni
Quem prudentia iuncta, feruidumq́;
Virtutis ſtudium, ſuauitasq́;
Morum, tollit in arduum: proinde
CASTELLANVS vt est BICENSIS ille
Nunc, ſic poſtmodò REX eum benignus
Dignitate, opibus, potentiaq́;
Reddet eximio parem parenti.
Te iam poſtulat ordo CHRISTOPORSCI
CASTELLANE VELVNIÆ vt canamus,
Dignum laude virum, faues honeſtis
Qui ſemper ſtudijs, iuuasq́; promptè,
Ac priſcæ integritatis orbe noſtro es
Exemplum: meritis tuis POLONI
REGES præmia iuſta ſi tuliſſent,
Summis auctus honoribus fuiſſes.
Huic tu proximus es loco, parentûm
Magnorum decora alta, NICOLÆ
CONESPOLI, atauiq́;, qui Senatus
Primo in ordine REGII fuêre,
Quamuis eximio te honore tollant,
Tu virtute tamen magis nitere
Contendis: ſiquidem paratur illa

Vera

Vera nobilitas: paratur ingens
Clari gloria nominis, perenni
Quæ nunquam moritura viuet æuo.
Et tu ROSPERIÆ modò es vetustæ
CASTELLANVS, eris breui sed inter
Illos, qui capita alta sunt Senatus.
At ponè hunc ROCOSOVIVS sequatur,
Cuius dexteritas fidesq;, REGI
Rebus cognita comprobataq; ipsis,
THESAVRARIVS vt sit ille REGNI
Cunctorum meruit fauore summo:
Quin & Veliciasq; Bochnicasq;,
Quod nunc officium est periculosum,
Quàm rectissimè vti regat Salinas.
Vectigalia sic Poloniarum,
Argenti Ilcusiensibus fodinis
Iunctis, Rege iubente prouidentur
Eius sollicita anxiaq; cura.
Hi nunc sufficiant: suis canendi
Si sint laudibus inclyti Polonæ
Gentis Patricij, adfuêre pompæ
Qui tunc parte ab vtraq; nuptiali,
Mille vix puto carminum pöèma
Tantæ materiæ sat esse posset.

At te

At te CHRISTE *precor, quod inchoasti*
Vt semper foueas, tuamq; noscant
Sponsa & sponsus in hoc benignitatem,
Molli vt perpetuò fruantur æuo,
Laudes posteritas tibi canentes
Vitæ, maxime Rex, adusq; finem.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

